

GAZETA TRANSILVANIEI.

Redacțiunea și Administratiunea:
Brasiovu, piața mare Nr. 22. — „Gazeta“ este
Miercuri. Vineri și Duminică.

Pretul abonamentului:
pe unu anu 10 fl., pe șase luni 5 fl., pe trei luni
3 fl. 50 cr. — Tieri esterne pe șase luni 14 fr. pe
anu 28 franci.

Anulu XLV.

Se prenumere:
postele c. și r. și pe la dd. corespondenti.

Anunțurile:
un'a serie garmondu 6 cr. și timbru de 30 cr.
v. a. pentru fiecare publicare. — Scrisori ne-
fracate nu se primesc. — Manuscripte nu se
retrimitu.

Nr. 25.

Duminica 28 Februaru | 12 Martiu

1882

Cu 1 Martiu st. v. 1882 s'a început
unu nou abonamentu la

„Gazeta Transilvaniei“

care apare de trei ori pe septemana, cu
pretiurile ce se vedu în fruntea fôiei.

Prenumeratiunile și comănde de
insertiuni și reclame suntu se adresă la: Re-
dacțiunea și Administratiunea „Gazetei Transilvaniei“
în Brasiovu.

Administratiunea.

Brasiovu 28 Februaru.

În diplomatie se petrecu lucruri mari, Ac-
cât'a o semtu instructivă totu cei ce urmărescu
cu atentiune evenimintele politice în statele
europene. Bub'a ce-o lasă după sine tractatulu
dela Berlinu încheiatu în Iuliu 1873 a ajunsu
acuma într'unu stadiu acutu de cōcere și pușinu
îi lipsesce pēna la spargere.

Generalulu Skobelev a respicatu numai cu-
ratulu adevăru, candu a disu că Germani'a în
unire cu Austri'a au paralisatu la 1878 succe-
sele victoriilor rusesce și că aceste două pu-
teri lucra și astadi sistematicu spre a nimici
influența Rusiei în Orientulu europēnu. Pro-
clamarea regatulu serbescu a luminatu pe o
clipita, că unu fulgeru de nopțe, scenari'a și
ne pune în pozițiune de a obsorvā unele din
conturile ei principale.

Amu disu că atitudinea cabinetulu dela
Vien'a față de actulu de proclamare serbescu
ne va face se cunōcemu mai bine decâtu ori-
ce gradulu de precauțiune alu politicilor serbi.
Ei bine, astadi vedemu că proclamarea rega-
tulu serbescu este privita mai multu că unu
actu de precauțiune alu politicei austriace, de
aceea ea a surprinsu încâtva pe cei dela Pe-
tersburg.

Nu fara ôre-care îndreptățire sustiene dia-
rulu anglesu „Morning Post“, că Austri'a a
sciutu se întrebuinteze fôrte bine momentulu,
cu consentimentulu Germaniei, și le-a datu
Serbiloru onorurile regale, fara a asteptā mai
antăiu inițiativă Rusiei. Scopulu este veditu
acel'a, pe care 'lu accentuēza meru diarele
oficiōse austro-ungare, de a instrainā pe Serbi'a
de către Russi'a, aratandui, că și fara inițiativă
rusă s'a pututu implini fierbintea dorința a Serbi-
loru de a avē și ei Regatu.

Cele d'antăiu puteri cari au recunoscutu
Regatulu serbescu au fost Austri'a și Germani'a.
Russi'a a ramasu de astadata inderetu cu felici-
tările și cu recunōscerea ei. Milan alu Serbiei
nu s'a bucuratu nici-odata de-o mare favōre la
curtea rusescă, adevăratulu favoritu alu Rusiei
este printiulu Nichi'ta alu Muntenegrului. Par-
tid'a rusofila din Serbi'a a facutu din caus'a
acēt'a opozițiune chiaru și persōnei lui Milan
și l'a împinsu astfelu în brațiele Austriei.

Proclamarea lui de Rege avea se servēsca
totodata și spre a întari pozițiunea lui și spre
a abate atentiunea Serbiloru dela luptele din
provincie învecinate îndatorandui totodata fa-
ția de Austri'a.

Planulu a fost bine cugetatu și executatu,
este inse mare întrebare dēca nu va produce o
resistența periculōsă din partea diplomatiei
rusesce.

Presupunerea că și a două proclamare a re-
gatulu serbescu va fi prevestirea unui mare
resbelu se pōte lesne implini. Partid'a rusescă
și siefulu ei, generalulu Ignatiev, se întielege
că nu voru privi cu manile încrucisiate cum
Austri'a ocupa cu ajutorulu lui Bismarck totu
mai multu terēnu în Orientu.

Ba se pōte sustienē cu siguritate, că Ig-
natiev prevediendu mersulu lucrurilor a pusu
la ordinea dēlei cestiunea resbelulu în adinsu
și a însărcinatu pe generalulu Skobelev cu
missiunea de a alarmā lumea slava aratandui
pericululu ce-o amenința din partea germană.
Austri'a și Germani'a au respinsu cu procla-
marea Regatulu serbescu; acēt'a a maniatu
pe Russi și mai multu și partid'a lui Ignatiev
va sci sē se profite de acēt'a mania.

Sub asemeni impregiurari proclamarea re-
gatulu sevērstu la Belgradu în 6 l. c. la ini-
țiativă lui Bismarck a turnatu numai uleiu pe
focu. Se dice că panslavisti predomină pe
Tiaru; ei bine acuma voru avē o putere și mai
mare asupra lui. Resbelulu ni se pare neda-
laturabilu și dēca și cei dela Petersburg voru
mai cărni deocamdata spre pace, caus'a este
că inca nu suntu pe deplinu pregătiți pentru
resbelu.

Dupa tōte semnele Ignatiev planuiesce o
mare acțiune de impacare à la comitele Taaffe,
— cu Polonii. Se dēce că Tiarulu o va inau-
gurā printr'unu manifestu. Germani'a și Austri'a
ar' putē în casulu unui resbelu cu Russi'a sē
se servēsca de cestiunea polōna și acēt'a ar'
fi reu pentru Russi. Avemu prin urmăre se ne
astepțamu inca la lucruri mari.

Proiectulu de Representatiune.

alu Consisteriulu Archidieceșanu gr. or. în caus'a
proiectulu de lege pentru școlele medie.

Cetitorii nostri știu că înainte cu cătuva
timpu consistoriulu archidieceșanu gr. or. a fi-
nutu ședința și a hotaritu a face o represen-
tatiune la dieta contra proiectulu d-lui Trefort
și a provocā și pe celelalte diecese se face
representatiuni identice. Dela Aradu și Caran-
sebesiu inse s'a cerutu a se face o representa-
țiune colectivă a întregi Metropoli. Urmarea
naturală eră că sē se convōce consistoriulu me-
tropolitanu. Acēt'a inse nu s'a facutu ci
representatiunea din cestiune a consistoriu-
lu archidieceșanu s'a predatu simplu Metropo-
litulu că se lucre Esc. S'a o representatiune
pentru tōta Metropoli'a.

Urmarea acestei procederi, care numai con-
stitutională nu se pōte numi, este, că Represen-
tatiunea înaintata dietei de către Escel. S'a
Metropolitulu difere în unele puncte esen-
țiali de vederile consistoriulu archidieceșanu
și acēt'a, precum ne-a fost semnalat'o organu
ulu oficiosu ungurescu „Hon“, în defavōrea
aperarei dreptulu nestirbitu de autonomia a bi-
sericei. Din caus'a acēt'a aflamu de bine a
publicā mai antăiu după „Telegr. Romanu“
proiectulu de representatiune alu consistoriulu
archidieceșanu gr. or. Eata'lu:

Nr. 482 Plen.

Marita casa a reprezentantiloru tieiei!

Proiectulu de lege despre invetiamentulu din gim-
nasii și școlele reale substernutu dietei din partea înal-
tulu regimu la 6 Octobru 1881, manifesta pe de-o parte
neineredere neîntemeiată față cu confesiunile din patria,
și contine pe de alta parte dispozițiuni, cari îngreueza
și împedeca administrarea, dezvoltarea și progressulu
invetiamentulu în școlele medie. Proiectulu jignesce,
mai departe drepturile fundamentale ale bisericei orien-
tale-ortodoxe române, a principiulu și a legiloru sanc-
ționate despre egală îndreptățire a confesiuniloru și
nationalitatiloru din patria, încātu subșerisulu consistoriu
alu archidieceșei orientale-ortodoxe romane din Transil-
vani'a crede a implini una dintre cele mai sante detor-
țintie catra biserica și patria, dēca. folosindū-se de
dreptulu de petitionare, atrage, baremu pe acēt'a cale,
în modu sinceru și loialu atentiunea Maritei Case asupra
periculeru și tristelor consecențe, ce o lege, votată după
tenōrea și spiritulu acelu proiectu, ar' aduce cu sine

atātu pentru progressulu generalu alu culturai în patria,
cātu și pentru liniscea sufletēsca a credinciosiloru bise-
riciei nōstre.

Intemeiatele nōstre îngrijiri în directiunile acestea
ne permitem ale însă în următoarele:

În modulu celu mai durerosu ne-a atinsu pre noi
și va nelinisi fara îndoiēla pe credinciosii bisericei nōstre
mai înainte de tōte impregiurarea, că pe candu proiectulu
înaltulu regimu acōrda numai decâtu § 1 înaltulu mi-
nisteriu pe langa dreptulu de suprema inspețiune (pct. 2)
și dreptulu de dispozițiune asupra școleloru
medie ale confesiuniloru (alin. ult.); pe atunci biserica
nōstră nici de astadata nu s'a aflatu deamna de a fi
ascultată, alaturea cu celelalte biserice ale patriei: despre
aptitudinea, oportunitatea acelu proiectu față cu propriile
sale școle medie.

Desconsiderarea acēt'a, de siguru nemeritata și ne-
provocată de biserica nōstră a trezitu în noi temerea, că
în cereurile înaltulu regimu alu tieiei ar' esiste vederi,
dupa cari biserica nōstră natională nu ar' mai avē lipsa
nici baremu de a-si apera pe cale legală proprietatea și
interesele de viață.

Cu tōte că credinciosii acestei biserice suntu petrunsi
de consciința destulu de întemeiată, pe fapte necontestabile,
că ei nu numai, că supōrta în mesura egală cu
ceilalti fiii ai patriei tōte greutățile statulu, dēra și în
privința promoverei, culturai morale și intelectuale față
cu puterile lor, supōrta o parte considerabilă a sarcinei
pretinse de acea promovere.

E fapta necontestabilă că confesiunea nōstră
dupa grele apăsări seculare, odată introdusă în rēndulu
celorlalte confesiuni din patria, și după ce prin legisla-
țiunea patriei i s'a garantatu și bisericei nōstre autono-
mi'a (Art. IX. 1868) și egală îndreptățire cu celelalte
biserice ale patriei (Art. XLIII: 1868 § 14): insufletită
de sublimulu principiu alu libertatii confessionale și alu
egalii îndreptățiri n'a scapatu din vedere nici pe unu
momentu chiamarea sublima a bisericei nationale de a se
îngriji de cultur'a natională a credinciosiloru sei. În
mani'a tuturoru greutățiloru și a saraciei materiale ur-
mate din suferințele seculare, biserica ortodoxa-romana
si-a creatu în scurtulu spatiu de trei decenii unu nu-
meru considerabilu de institute de cultura de tōte cate-
goriile. Ea a jertfitu bucurōsă din denarii sei spre șco-
pulu infinițarei de institute spre cultur'a intelectuală a
credinciosiloru sei, pentru că legile patriei sanctionate
și întarite prin juramentulu Monarchulu i permitu „a
conduce și regulā între marginile legiloru tieiei independen-
dentu și prin organele sale proprii“ invetiamentulu în
spiritulu și directiunea culturai nationale (Art. IX:
1868 § 3.).

Fiățu cu acēta proiectulu de lege ministerialu tinde
la crearea unei situatiuni cu totul straine și contrarie
confesiuniloru. Infinițarea de școle noue medie se face
dependentă dela implinirea unui siru de condițiuni aprōpe
cu neputința de implinifu, în privința școleloru medie
confessionale deja existente se intenționeză a detrage
confesiuniloru facultatea și posibilitatea a le conduce și
regulā în spiritulu asiediminteloru garantate de statu
bisericei nationale, lasanduli-se numai detorința de a
purta sarcinile materiale pentru sustinerea aceloră.

În sensulu și directiunea acēta proiectulu ministe-
rialu avisēza și pentru viitoriu pe confesiuni în ce pri-
vesce infinițarea și sustinerea de școle medie la „pute-
rile sale proprii“ (§ 72), le detrage inse cu o neînerede-
dere vatematōria dreptulu de a recurge în casu de ne-
ajursuri la caritatea creștinēsca a fratiloru de aceeași
credință (§ 73.) Neinerederea acēta din partea înaltulu
regimu față cu confesiunile provōca totu aceasi
neineredere din partea acestora față cu intențiunile înal-
tulu regimu. Eșeptiunea, ce se face cu ordinele mona-
chale ale confesiunei romano-catolice destēpta temerea,
că privilegiile seculiloru trecuti, abolite prin legislațiunea
patriei (Art. XLIII. din 1868, § 1), reinviaza din nou;
că principiulu de egală îndreptățire a confesiuniloru și
nationalitatiloru, e numai umbra și legile sanctionate,
cari garanteaza acestu principiu, au se devina litera
mōrtă.

Că recompensa pentru inievitatea acelei prohibi-
țiuni se pune în vedere confesiuniloru ajutorului unoru

scóle medie confessionale din partea erariului statului; inse numai ale acelor, a caroru susținere i se va paré oportuna inaltului regimu din punctu de vedere localu si de alta natura — nedefinita prin lege. Dér' si acésta numai cu pretiulu, cá la atari scóle confessiunea se abdicia in parte, séu cu totul, dela caracterulu confessionalu alu acestora, si lasandu averea bisericeasca in folosulu scóleloru devenite in chipulu acesta neconfessionale (§ 86).

Dispositiunile aceste ale proiectului ministerialu, ce potu ele fi alta, decâtu crearea posibilitatii de a depesedá pe unele confessiuni de scólele loru medie si a le taia calea pentru infiintierea mai departe de atari scóle? Nu e acést'a aprópe egalul cu sterpierea invetiamentului nationalu, cu condamnarea unei parti a civilor patriei la intunereculu nesciintiei, prelanga preferinti'a si protejerea altora in totu acelasu invetiamentu confessionalu — ?

Atari perspective anevoie voru puté insuflati pe crestini nostri la jertfe noue pentru infiintierea de scóle medie si susținerea celor ce le au. Dupa cum cauta si afla ei in biserica nationala bas'a pentru esistentia confessiunii loru, astfeliu voiescu cá scólele infiintiate si susținute de biserica nationala se conserve individualitatea confessiunii. Ingagiarea acestoru scóle in servitiulu sistemului de desnationalisare, ne tememu, cá crestini nostri o voru privi de o mesura apta de ai nimici prin mijlocele proprii.

Proiectulu ministerialu in dispositiunile sale referitórie la organizarea si administratiunea scóleloru medie confessionale manifesta aceeași neincredere nemarginita față cu confessiunile si in urm'a acesteia aceeași intentiune de a reduce pēna la umbra drepturile acestora, cari parte urmeaza de sine din conceptulu autonomiei bisericiloru, parte sunt garantate prin legi sanctionate (Art. IX: 1868, § 3. Art. XLIII: 1868, § 14)

Dreptulu inaltului regimu alu statului de a pretinde dela confessiuni cá scólele loru medie se fia astfeliu organizate încátu însusirea sciintieloru umanitare se fia posibilă in aceeași mesura si cu aceeași inlesnire cá in institutelu statului, e unu eflușu naturalu alu dreptului ce compete Corónei de suprema inspectiune; cuprinde inse dupa modestele nóstre pareri totodata si macesimulu facultatii de ingerintia a regimului statului in afacerile scóleloru medie infiintiate si sustinute de bisericile autonome. Orice trecere preste limitele aceste contine o jignire a autonomiei bisericiloru si manifesta tendentia eterogene de aceea ce trebuie se aiba unu regimu patriotic in privinti'a culturai intelectuale a civilor de statu.

Prin prescriptele proiectului ministerialu referitórie la organizarea esterna a scóleloru medie confessionale cuprinse in §§ 31 si 34 e exhaustiatu, dupa modestele nóstre pareri, dreptulu de supra-inspectiune alu Corónei in directiunea acésta. A subordina confessiunile unei formale inspectiuni politiane cu aplicarea sistemului de trei admonitiuni in termini relativi fórté scurti (§ 93) e de siguru o trecere preste conceptulu dreptului de suprema inspectie, e crearea posibilitatii de a delaturá acele scóle, cari „din considerante locali si de alta natura“ nu conviu inaltului regimu alu tieriei.

Aceasi restringere a autonomiei bisericiloru si totu acésta subordinaie unei formale tutele ministeriale con-

tinu dispositiunile proiectului in privinti'a organizării interne a scóleloru medie confessionale. Si aici ar' fi, dupa modesta nóstra parere, deplinu exhaustiatu dreptulu de suprema inspectiune alu statului prin defigerea obiectelor de invetiamentu obligate, a numerului óreloru, a duratei semestreloru, prin defigerea unei mesuri minimale, in care e de a se invetiá fiacare obiectu si in fine dispositiunea cá de professori se se póta aplicá numai individi pe deplinu cualificati in obiectele, ce au a le propune.

Proiectulu ministerialu inse trece preste marginea conceptului de suprema inspectiune si vatemă nu numai autonomi'a, déra si interesele vitale ale confessiuniloru, déca la enumerarea studiiloru obligate trece cu vederea studiulu limbii de propunere (§ 4 si 6). Pentru bisericile nationale, cari sustinu cu mari jertfe scóle medie, nu póte fi atátu de indiferentia limb'a materna, încátu se se póta multiamí cu propunerea ei cá studiu neobligatu si afara de órele regulate a invetiamentului (§ 9); si de siguru e o vatemă a intereselor loru vitale déca față cu acést'a dispositiune se preserie numerulu macesimalu alu óreloru, ce se potu pretinde dela professori si se potu preserie scolariloru (§ 24, 78). Déca inaltului regimu alu statului afla ecorespondentiu intereselor statului cá pentru limb'a acestuia cá studiu obligatu se se provéda unu numeru destulu de mare de óre dintre cele limitate prin proiectu pentru deplina însusire a ei, si merge intru neincrederea s'a față cu confessiunile pēna la pretentiunea de a i se substerne spre controlare planulu de impartire alu óreloru „in modu prealabilu“ (§ 79); confessiunile de siguru potu pretinde cá intru interessulu bisericeii loru nationale intro studiile obligate si in numerulu macesimalu alu óreloru se se lase locu potrivit si pentru limb'a loru materna in scólele sustinute din sudórea loru propria. Alceum, dupa situatiunea ce ar' crea o lege de spiritulu si cuprinsulu proiectului ministerialu s'ar' paré, cá inaltulu regimu intentionéza a ingagia scólele confessiuniloru la strivirea intereselor vitale ale acestoru confessiuni, in servitiulu desnationalisarei, introduse deja in toti ramii administratiunii publice. Temerea de o situatiune cá acést'a ar' prinde radecina la credinciosii nostri cu atátu mai vértosu, cu cátu si alte dispositiuni ale proiectului ministerialu indigitéza aceeași intentiune. Astfeliu § 38 dice, cá testimoniile de maturitate au de a se estrada, pe langa ignorarea limbii de propunere numai in limb'a maghiara; § 7, cuméa limb'a esamenelor de cualificatiune pentru professori e cea maghiara; § 2, in urma caruia fiacare professoru, fia elu pregatitu pentru orice studiu, are a depune esamenu si din limb'a si literatur'a maghiara dinpreuna cu istoria literaturai pēna la cunoscentia opurilor mai eminente ale literatoru mai de frunte; si in fine § 60 in care se cere se arate candidatulu de professura prin esamenu, cá si-u însusitu limb'a maghiara in directiunea gramaticala si literara pēna la gradulu de a puté propune.

(Va urmă.)

Cronica evenimentelor politice.

In 7 l. c. s'a terminatu desbaterela budgetara in camer'a ungara. „Sieb. d.

eredea cá celu de susu si-a intorsu privirile de cátra fapturne sale. Dícu unii cá chiaru si cáni latrau mai a pustiu si paserile cântau mai tristu in acele gróznice clipete.

Proci mincinosi se ridicasera la Rinu si la Dunare, si asemenea lui Antieristu, aduceau aminte ómeniloru de vremea de apoi. Multi dintre mai marii paméntului domneau atátu de fara mila si fara frie'a lui D-dieu, încátu ai fi crediutu cá nici domni'a, nici viati'a loru si nici lumea nu va avé sfirsitu vreodata; ai fi crediutu cá tronulu imperatului cerescu nu este mai pre susu de tronurile mai mariloru din acésta lume.

In anulu mai susu numitu unu omu liberu din tier'a Fuldei — nu se scie cum 'lu chiamá — 'si darui mosiór'a s'a parintéscă unui nobilu bogatu, voindu se se puna sub puterniculu lui scutu fara inse a i se face robu, si in chipulu acest'a voindu se asigure copiiloru sei celu puçinu folosirea petecului de pamentu ce-i remasese din mosi, din stramosi. Se întemplá inse cá nobilulu muri si nu multu dupa acela intregu némulu seu se stinse in mijloculu primejdiiloru din acele negre vremuri. Avera lui impreuna cu mosiór'a omului nostru cadu pe mán'a altui domnu. Stapánulu celu nou voia se robéscă cu totulu pe sormanulu plugaru ce 'si jertfise impreuna cu averea si jumatate din libertatea s'a. Elu voia se faca cu barbatulu despre care e vorb'a aceea ce se facuse cu mii de însi cari n'avusera pe cine chiamá in ajutoriu in vijeli'a de pe atunci. Cuprinsu de disperare desmostenitulu omu din poporu hotari se suferé mai bine lips'a decâtu robia. Traia inea in sufletulu lui mandria si cu-

Tgbl.“ a socotitu cá au fost dedicate acestei desbateri cu totulu 46 siedintie in timpu de 55 de zile. Resultatulu ilu vede fiacine in cártic'a s'a de dare. La capitululu pentru honvedii dep. Lits a sustienutu, cá honvedii in fapta nu sunt alta decâtu o apartinentia a armatei comune, o trupa de guerila, care nu e o garantia de ajunsu a constitutiunei s. a.

In camer'a din Budapest'a mai multe proiecte de lege sunt anunciate. Se vorbesce chiaru si de reducerea dâreidepusca si venatuu, si spre scopulu acest'a articolu de lege XVI: 1875 vá fi modificatu.

Se telegraféza din Belgradu catra „Die Presse“: „Ministrulu Austriei, primitu adi in audientia solemna de regele Milan, a exprimat M. Sale inalt'a multumire a Austro-Ungariei de a fi cea d'antaia in a recunosce noulu regatu alu Serbiei. Acést'a graba se explica, nu prin proximitatea geografica a celorlu dooe tieri, ci prin respectulu ce Austro-Ungaria profeséza pentru tóte Statele independente a caroru politica e prudenta si leala.“ Regele multumindu representantulu Austriei, s'a exprimat astfeliu: Serbia va pastra in viitoriu o politica intielépta si leala, aceea, care respunde mai bine intereselor tierii. Vomu probá ast-felu, cá noulu regatu voiesce se remana unu elementu de ordine, linisce, de stabilitate, de progressu si de civilizatiune.

Dupa Austro-Ungaria, Germani'a si Itali'a au recunoscutu Regatul Serbiei Romani'a, Greci'a si Belgi'a apoi Françia. In 9 Marte a felicitatu si ambasadorulu russy dela Belgradu in numele Tiarului pe noulu Rege. Press'a russéscă se arata cam surprinsa din caus'a proclamarei Regatulu serbescu tocmai acum. Foile russesci consiliéza pe Milan se nu se faca vasalulu Austriei, pre candu cele austriace ar' voi se 'lu feréscă de orice atingere cu Russii. Este copilaréscă bucuria foiloru maghiare pentru pretins'a mania a Tiarului asupra lui Milan. Nu sciu ele cá dispositiunile potentatiloru se schimba dupa trebuintia la minutu?

Cu totulu almintrea decâtu foile oficióse se pronuncia opositiunile si Kossuthianele despre ridicarea Serbiei la rangulu de regatu. Din punctu de vedere alu Ungariei, dicu ele, prin formarea de staturi noue pe ruinele Turciei numai in casulu acela n'ar' fi periclitatu viitorulu natiunei maghiare, déca la acést'a formare ar' fi predominitu Ungaria si Austria, ér' nu despotismulu russescu si ide'a panslavismului. „Orientulu celu nou“ dice „Ellenzék“, „a resaritu fara de Austro-Ungaria si in contra ei; dupa Greci'a si Muntenegru, Romani'a, dupa Romani'a Serbi'a; si dupa Serbi'a negresitu vá veni Bulgari'a si Rumeli'a ostica. Si politic'a austro-ungara nu vá avé aici nici o influentia.“

Sciri din Vien'a vorbesca despre apropiat'a intalnire a Monarchiloru Austriei si Ita-

FOILETONU.

In anulu Domnului.

(Trad. din l. germ. inchinata mamei mele).

In anulu Domnului 850 tierile germane erau bantuite de totu felulu de nenorociri. In partile de miédianópte jafuiaru si omorau Normanii; in Turingi'a si in Hess'a Sorbii. Afara de aceea nu erá tinutu care se nu fia chinuitu de o fómete grozava. Cup'a nefericiriloru se impluse de totu.

In locurile ocrotite de furi'a resboiului din trei ómeni perise unulu de fóme: in ce stare se voru fi aflatu cei din tinuturile pradate de dusmani, numai Dumnedieu scie. Istori'a a acoperitu acestu falnicu chipu cu velulu uitarei. Nu erá resboiu cá tóte resbóiele. Fiacare dintre dusmani voia se stérpéscă pe celalaltu; dreptu-aceea fiacare pustiá semanaturile din tier'a in care navalea; dá focu peste totu si in chipulu acest'a prapadea si ce se indurase D-dieu a mai lasá.

Numeróse semne pe ceriu prevestisera aceste vremuri grele. Unu noru se ridicá din partea despre médiánópte si altulu din partea despre resaritu; amendoii se inaltia totu mai susu pe intins'a campia a ceriului, aruncandu neinceatatu radie rosietice unulu in potriv'a celuilaltu si dupa ce ajunsera deasupra, tocmai unde se odihnesce sfantulú sóre la prandiulu celu mare, se rapedira unulu asupra altuia, intocmai cá doúe ostiri potrivnice. Tóte inimile incepura a tremurá, cáci fiacine

ragiulu vechiloru Germani si nu arare-ori elu cautá cu dispretiu la timpurile cele noue in care vechiulu luptatoru iucepea a se preface intr'unu calugaru plecatu séu intr'unu blándu tieranu. Mosiulu seu fusese de față cá copilu la jertfe ce se aduceau vechiloru dumnediei in codrulu celu sfántu. Si óre cari diei erau mai buni, cei vechi séu cei noi?... Cu dieii cei vechi perisera si timpurile cele bune si cá pedépsă acumu veneau ani de neacasuri, si noulu Dumnedieu alu Crestiniloru nu erá in stare a 'si deslegá poporulu seu din lanturile jalei si ale lipsei. Asié eugetá in gândulu seu barbatulu din tier'a Fuldei. Elu voia se se ajute singuru pe sine ori cu sprijinulu, ori fara sprijinulu lui D-dieu. Cá si vitejii sei stramosi elu 'si puneá tóta nadejdea in puternicele sale braçie.

Dreptu aceea intr'o buna diminétia omulu nostru 'si incinse sabi'a si parasí paméntulu care nu mai erá alu seu, voindu in chipulu acest'a se scape de noulu stapánu. Trei lucruri scumpe 'si luá elu cu sine: nevast'a, copilulu si sabi'a. Si fiindu in puterea iernei, fugarii se imbracara pe de-asupra cu pei lanóse care aveau se le tina de caldu. Dér' nici merinde, nici bani, nici scule de pretiu n'aveau de unde luá cu sine in acele vremuri lipsite.

Planulu loru erá se de pe la partea de susu a riului Main si astfeliu se ajunga in Turingi'a séu in Saconia. Cutezatu planu erá acest'a, cáci ei aveau se tréca prin tinuturi cu totulu totu pustiite de dusmani, si cum dicu, erá toiulu iernei. Déra pribegii nostri erau ómeni oteliti, carora nu le prea pasá multu nici de

liei. Intalnirea se vá intemplá in Aprile a. c. in Turinu. dñu'a intalnirei inse nu este inca stabilita. Acést'a scire o intarescu atátu dñuare oficióse austriace cátu si italiane. —

Mare frica mai ducu cei dela Vien'a de generalulu Ignatiev. Acestu ministru, desi numai la interne, este personificarea pericolului de resboiu, dice „N. Fr. Presse.“ Diplomatia, si nu numai opiniunea publica a Europei, se uita la elu cá la o cometa ce prevestesce nenorocire. Se dice cá Tiarulu nu ar' iubi pe Ignatiev, dér' crede cá nu se póte lipsi de elu, i-ar' dá drumulu dér' n'are curagiulu. Se póte, dice „N. fr. Pr.“, cá aceste se fia numai vorbe desierte, dér' ele caracteriséza starea actuala in Russi'a. Domnitorulu celu mai absolutu in Europ'a nu mai are o vointia nelimitata; i'e fricá se iè o decisiune. Cu tóte astea Tiarulu va trebui sè se decida la unu feliu. Generalulu Skobelev a ofensatu statele mari vecine Russiei si a pledatu pentru resbelu. Cei din Berlin si din Vien'a astépta se li se dè o satisfactia prin pedepsirea lui Skobelev. Ei n'au facutu pèna acuma nici unu pasu diplomaticu pentru cá au asteptatu cá Tiarulu se-o faca acést'a neprovocatu. Foile germane oficióse au inceputu o cruciada formala contra lui Skobelev, ele acuma intrunu tardiu se mania asupra generalului si voiescu a face pressiune asupra Russiei cá se dè satisfactia asteptata. Se dice chiaru, cá Tiarulu ar' avé de gandu a dá unu manifestu, prin care s'ar' pronunçia asupra politiceii interiose si ar' voi a încercá o impacare a Poloniloru cu Russi'a, imprasciandu si ingrijirile ce au cuprinsu statele europene din caus'a presupuselor planuri de resboiu ale Russiei. Noã inse nu ne vine nicidecum a crede cá li se va face intru tóte pe voia foiloru germane.

Cátu pentru Skobelev despre a càrui vorbiri s'au scrisu si se scriu mai multe decâtu se scriea odinióra despre discursurile imperatului Napoleonu III. apoi se pare cá acuma oficiósii russi ar' voi se'lu curatie de tóte peccatele si se'lu declare de nevinovatu; càci n'ar' fi vorbitu tóte càte i se ascriu si s'ar' fi pronunçiatu numai cá omu privatu si cá nu reprezenta nici o partida s. a. Si cunoscut'a scriitória Olga Novicov ilu iea in aperare in diare. Se vede dér' cá cei din Petersburg ar' voi se'lu scape prin aceste desvinovatiri de neplacut'a datoria de a coramisa pe generalu.

Caracteristicu e cá foile germane imputa lui Skobelev, cá prin vorbirile lui ar' fi causatu bursei de Petersburg o paguba de 16 milióne ruble, pricinundu adeca o cadere, insemnata a valoriloru russesci. Diarulu russu „Novoje Vremia“ raspunde la atacurile foiei bismarckiane „Nordd. allg. Ztg.“ privitória la politic'a financiara russa. in modu vehementu, dîcèndu, cá foi'a germana póta limbagiulu celu purtá Napoleonu III in ajunulu caderei sale.

„National Ztg.“ din Berlinu ne spune, cá Panslavistia predomina pe Tiaru. Alesandru

frigu, nici de fòme. Cà dóra erau acele dñle in cari imperatulu Ludovicu numitu Germanulu desi 'si rupsesse la Flammersheim vre-o câteva còste, totusi incalcá si plecá mai departe, fara se dè vre unu semnu de durere cu tóte cá cei din pregiuru audira, cum pocnira còstele. Voiniculu domnitoru merse de se intalni cu fratele seu Carolu cu care se sfatuí cum se facú se imparta tiér'a lui Lothar si numai dupa ce impartirea, se indreptá spre Aachen cá se mai resuffe si se 'si deréga cosiulu pieptului.

Sdravene timpuri erau acele; sdraveni ómeni si sdraveni domnitori. Pentru ei cu-o imparatia séu cu o còsta mai multu séu mai puçinu erá totu atát'a.

Era tocmá sér'a de anulu nou, a trei'a séra in care barbatulu, feme'a si copilulu din Fuld'a retaceau prin locuri straine. Copilulu era de duoi ani de dñle, dér' totu mai sugea lapte dela sinulu maicei sale, càci asié 'si crescea fiii si ficele acést'a semintia de uriasi. Si nu cu multu mai nainte supsesse voiniculu Hermel lapte din titiele maica-sei siépte ani de-a rëndulu. Din timpu in timpu mam'a si tat'a 'si dedeau baiatulu unulu altui'a cá se-lu póta duce mai lesne, si-lu inveleau cu ingrijire in caldurósele pei cu care erau imbracati.

Peste di fusese fòrte frigu. Sér'a insi se lasase in geru de inghietia meduva in omu. Caletorii nostri se retacisera prin codrii dela Róhn si numai in diu'a cea d'antaiu capetasera o farima de mánearu dela unu tieru; carele insu'si erá flamándu. Eri nópte se culcaseru nemancati pe alb'a zapada din padure.

In diminétia urmátore barbatulu se ridicá in picioare inea totu plinu de viétia si 'si urmá drumulu cu har-

III a primitu in audientia peste tóta asteptarea pe Skobelev in tre partu o chi ceea ce a superatu pe multi, cari se asteptau cá generalulu se fia tractatu cu disgratia.

De sub Detunat'a in Martisoru s. n. 1882.

Este interesantu candu foile nóstre mai vinu din candu in candu a'si ciocni parerile si a se dechiará un'a asupra parerei celeilalte, pentru cá scimu cá déca amariulu se fréca de bêtia produce schintei, si apoi aceste focu, la care ne incaldimu. Nicidecum se-nu se supere on. Redactiune, cá unu corespondentu din tiér'a Hattiegului s'a impedeatu in opiniunile desvoltate de diarulu ce-lu redigeti façia cu tînut'a organelorulu archidiecesane din Sibiuu, pentru cá prin o corespundintia inca nu s'a dejudecatu caus'a, mai sunt inca multi cari au a'si da votulu lorulu, pèna candu s'ar' poté afirmá aceea, cá lucrurile organelorulu constitutionale din Sibiuu ar' fi in buna ordine, si cá acele nu ar' poté fi mai bine dirése.

Mai inainte de tóte aducu aminte dlui coresp alu „Tel. Rom.“, cá organele bisericeii nóstre gr. or. sunt alese pe cale constitutionala de càtra poporulu credinciosu si prin urmare acele sunt responsabile atátu pentru faptele cátu si pentru intrelasarile sale façia de cleru si poporu. . . Noi cari singuri ne sustienemu organismulu bisericescu si scolaru si din spesele proprii platimu pe functionarii bisericesci cu dreptu asteptamu cá ei se fia totdéuna la inaltimea misiuneii de a apera interesele bisericesci si scolaru. Déca organulu de publicitate in care se publica aceste puçine síre, a facutu atenti pre onoratii domni din consistoriulu dela Sibiuu, cá sunt tardii in lucrurile lorulu cu din parte 'mi nu o potu privi acést'a de ceva insulta, pentru cá trecutulu da totu dreptulu fiascarui romanu a indemná la lucrare desu de diminétia pe cei chiamati a apera interesele nationali de cultura si de sustienerea autonomiei nóstre gárantate de legea subscrisa de Maicstarea S'a. O apostrofare cá acést'a nicidecum nu este nepotrivita, candu ne gandimu cá in trecutu s'a neglesu s. e. infiintierea fondulu de pensiiu in invetiatorii nostri confessionali, si numai unei negligentie regretabile avemu a ascrie acele triste esecutiuni, la cari sunt astadi espuse bisericele romane si invetiatorii romani pentru contribuirile la fondulu comunu alu statulu infiintiatu pentru pensiuarea invetiatoriloru, din care raru se va folosi vr'unu bietu invetiatoru romanescu.

Déca privimu peste cei 10 ani séu mai bine ai constitutionalismulu nostru bisericescu puçine rezultate reale se potu constata. déca nu cumva vomu fi cu totul dedati a judecá si causele bisericesci tocma cá pe cele politicesci, si nicidecum nu voiescu a fi pessimistu, der' indrasnescu a afirmá, cá pe calea apucata cu coterii

nieia, càci cine voiesce se scape de robia si se ajunga la libertate, nu póte senti ostenelele caletoriei. Tacuta, rabdatóre, plina de incredere in stéu'a cea buna mergea alaturea cu dènsulu vrednic'a soçia, ducèndu-si in braçie copilulu, care atipise. Pe la amèdi inse ei se retacira printre vaile muntiloru; sér'a se apropiá si nicairu nu se zarea vre unu hornu alu carui fumu se 'i chame la o multu dorita odihna. Urme de selbatacimi se vedeau in tóte partile, dér' nici unu semnu nu le aretá cá pe acolo ar' fi trecutu si vre-o fiintia omenéscá. Copilulu se desteptá de mai demulte ori si incepù se planga din ce in ce totu mai tare si totu mai multu. Din candu in candu gangavea unu feliu de vorbe dureróse, càci mam'a nu mai erá in stare a-i dá nutremèntulu de lipsa.

Acumu incepú a i se face omulu nostru negru inaintea ochiloru de odata pare cá curagiulu l'a parasitu cu deseversire. Dér' nu! Inea o clipita, si fruntea lui se ridicá earasi, ochii sei privescu hotariti spre nemarginit'a pustietate, ér' pasii sei se grabescu cu-o neintielésa vioieune, cá si candu cràicile de departe albite de ninsóre ar' fi impodobite cu verde frundisii; cá si candu pariulu de munte ce se arunca de pe stànca si care acumu este imbracatu intr'unu grosu cojocu de ghiaçia, ar' fi o recoritória fântanitia in lun'a lui Maiu.

„Uriasiulu dela miadia-nópte!“ — asié numeau vechii Germani gerulu, adaugèndu totodata porecl'a: furiosulu cu peptulu rece — „uriasiulu dela miadia-nópte!“ eugetá intru sine retacitulu caletoru. Ii parea, cá turbatulu uriasiu, veru bunu

si partide nu ajungemu la scopu. In constitutione adeveratu, cá maioritatile domnescu. inse domnirea acést'a trebuie acomodata scopului, si scopulu trebuie se fia moralu, prin urmare nici o scadere in acést'a privintia nu este iertata si in acestu punctu nu sunt concese consideratiuni de partida façia de slabitiunile ómeniloru. — Organulu supremu alu bisericeii nóstre si apoi consistoriulu archidiecesanu este effluculu alegeriloru constitutionali. Maioritatea ia alesu si prin urmare aceea maioritate a doritu a implé acele posturi cu barbati cari la totu momentulu se fia la innaltimea misiuneii. Cum au corespunsu acesti barbati chiamarei lorulu ne arata presentulu, care pe toti 'ni-a cuprinsu de ingrijiri, càci causele nóstre bisericesci nu progreséza, éra caus'a scolare este periclitata, ba mai multu este periculu cá si limb'a se ne-o rapésca contrarii nostri politici, de care a cantatu poetulu, „cá nici mortu nu o vomu dá.“ —

Scóta cineva la iveala din protocoléle sínodelorulu ténute de 10 ani numai interpelatiunile singuraticiloru deputati sinodali si va vedé, cá acele in mare parte nici respunsu nu au capetatu, éra promisiunile date la unele au remasu vorba góla. Aceste nu sunt probe de laudatu dér' déca ne uitamu la fapte si la negligerea inspectiuniloru canonice, apoi in adeveru nu avemu a ne mira, cá ici colea se redica vocea pentru o mai mare ingrijire de sórtea poporului. Este destulu a aminti, cá din zelulu unui conclusu sinodalu pentru a vedé odata arondate protopresbiteratele in archidiecesa, si curmáte denumirile de administratori, s'a fauritu o arma, prin care denumirile devenira de regula si vediuramu pe unu asesoru consistorialulu prevediutu inca cu duoe posturi de administratoru protopresbiteralu chiaru la centrulu archidiecesei, màcaru cá respectivulu abia este in stare de a provedé referad'a s'a si de a supraveghiá tipografi'a archidiecesana. Apoi se te mai miru, cá la tiéra. in afara, invatiamentulu recade, cá scolile la numeru scadu, si cá sunt in multe locuri numai cu numele. si de ce? Pentru cá dela centru nime nu mai iese in afara, cá se véda. sè se convinga cum stau lucrurile si se inbarbateze pe ómeni. Unii barbati ar' mai lucra dér' indolentia poporului inca este mare, si pentru a o frange. de multe ori este de lipsa si de persóne mai inalte si de autoritatea lorulu.

Chiaru in „Telegr. Rom.“ am cetitu cá in Vidr'a de josu s'a pusu de invatiatoriu unu individu ce a zacutu de 3 ori cá osenditu prin temnitie si cá in Lupsi'a s'a datu edificiuulu scolaru in arenda la nisce càrciumari de jidovu. M'am interesatu, cá ce este adeveratu din aceste sciri, si am aflatu, cá cele relatate de on. „Tel. Rom.“ sunt adeverate, ba cá si in comun'a Ponorelu in tractulu Campeniloru asemenea s'a aplicatu de invatiatoriu unu individu patatu si osènditu la robia pentru fapte rele. Este de insemnata cá in ambele comune leafa

cu mórtea, are de gandu se puna capetu atátu vietiei s'ale, catu si vietiei soçiei si copilului. Frigulu 'lu resbise de totu si fiori reci strabateau prin trupu-i amortitu.

Femei'a inse cu façia ei cá de céra semená cu o martira crestina care avé se fia jertfita grózniculu uriasiu. Si trupulu ei erá ostenitu, si sufletulu ei erá chinuitu de griji amare, dér' cu tóte acestea cautatur'a barbatului seu o umplu de spaima. (Càndu nóptea 'si intinse velulu seu peste pamentulu albitu, càndu cele din urma radie ale sórelui lipsitu de caldura vapsira cu rosiiu lucios'a zapada de pe copaci, barbatése'a lui façia se acoperí de nesece dungi infiorátore.

In peptulu lui se petrecea de buna séma o lupta grozava. Ochii lui se incuntara selbaticu, buzele-i sangerau stravite nebunescu intre dinti, mán'a lui apucá puternicu mánierulu sabiei cá si càndu ar' fi voitu sè lovésca pe dusmanulu cu care se luptá in laintrulu seu. Bur'a ce'i albea barb'a si perulu capului 'lu facea si mai inspaimentatoriu, si la lumin'a amurgitului de séra si a palidei luni ce se ridicá de dupa munti elu parea unu preotu pagánescu din vremile de demultu, carele, voidu sè impace mani'a dieiloru, se pregatea a aduce jertfa de curature aici in sfènt'a sfintelorulu din sinulu codriloru.

A. B.

(Va urmá.)

invatiatoriului e sistemisata cu 200 fl. si 250 fl. pre lînga cuartiru si lemne. Se cere cã preotii si invatiatorii sè se îngrijèscã de crescerea poporului; da apoi ce grije pòte fi in Vidra de josu si Ponorelu candu cei esiti din temitie sunt invetiatori?!!

Ambii acesti invetiatori sunt asiedati de protopopulu Abrudsatului, care nu sciu pentru ce merite s'a fostu denumitu si administratoru peste tractulu Zalanei de susu seu alu Campeniloru. Numitulu domnu protopopu este membru alu Consistoriului archidecesanu ba ce se dicu si alu celui Metropolitanu, deci unu factoru de mare însémnatate in clerulu nostru, numai càtu faptele lui nu corespundu onoruriloru, càci de candu d-s'a administreaza protopresbiteratulu Campeniloru, cauzele scolari si bisericesci mergu totu spre mai reu. Spre ilustrare potu servi conspectele consistoriali din anulu 1877 si anulu 1881, prin cari se dovedesce, cã invatiamentulu in acelu tractu alu Campeniloru din o stare in floritòria a devenitu celu din urma in intrég'a archidieceasa.

Acèsta este rezultatulu celu practicatu de consistoriulu archidieceanu, façia cu aplicarea administratoriloru protopresbiteriali. Se luamu alta parte a causeloru de cultura nationala-bisericesca. Am onòre a intrebã pe on. corespondinte din tièra Hatiegului alu „Tel. Rom.“ cum stamu cu instructiunea religionara a studintiloru nostri pe la diferite institute de invetiamentu? Este preste totu loculu unu catechetu sistemisatu si este instruirea in religiunea stramosièscã esercitata? Eu dupa ale mele esperiintie afirmèz cã nu este ingrigitu in totu loculu de acèst'a. Si de ce nu? Pentru cã in organe bisericesci impun instruirea, cã de sila unoru barbati, cari si de altmintrea au a se luptã cu esistentia, èra de ceva remuneratia nime nu se îngrijèscã. Sèu credi onor. Dle corespondinte, cã a-ti facutu destulu candu a-ti votatu si la profesorii teneri dela insti tutulu Andreianu quinquenalele, de unde esu unii dintre tinerii teologi fora de a cunòscè nici tipiculu bisericescu, si trebue se-lu invetie, dèca lu voiescu dela cantorii de pe sate.

Nu pre acèsta cale putemu se ne emancipamu si cu manier'a de a se aperã unii pre altii pe calea negatiunei — nu ne ajungemu scopulu. Nu trebue se infundamu gur'a diaristiceii cu suspitiunari, ci trebue se ne nisimiu la lucrare si lepadarea reului, tragèndu la respundere pe cei ce facu abusuri.

Argus.

Rescòl'a in Crivosci'a si Hertiegovin'a.

Din provinciile rescutate se anuncia acuma cã s'a inceputu actiunea si contra insurgentiloru din Crivosci'a; trupele austriace au ocupatu comun'a Ubli. Ploile mari impiedeca operatiunile; insurgentii nu prea dau peptu cu trupele austriace, ci le alarmèza numai dî si nôpte spre a le osteni.

Diarulu „Serbsca Nezavisimost“ publicã cu data 3/15 Febr. o corespondintia speciala dela Cetinie din care reproducemu si noi cãteva pasage dupa „Tel.“ din Bucuresci. Din ele se vede ce sperantie mari nutrescu siefii insurgentiloru:

„Ostirea austriaca se fortifica in positiunile ei si se pregatesce la unu atacu decisivu, — dice coresp. — dèr' si Crivosciani nu stau cu mânilè legate, intarescu si ei positiunile lor si astèpta ajutòrie din Hertiegovin'a. In Hertiegovin'a, stapanii cei bine-voitori ai ocupatiunei stau si mai reu, càci acolo pe fia-care dî se intempla loviri fòrte neplacute pentru dènsii, si afara de acèst'a, fortiele rescutatiloru cresc pe fiacare di si cari pentru momentu se afla impartite astu-felu: O cèta este comandata de Stoianu Covacevici, si care se numesce „cèt'a sburatòre“. A duo'a, de Pero Tunguzu si Salco Forta, (amenduoi renumiti de bravi). A treia, de Mrdac Lubuvici. A patr'a, de Vaso Buha. A cincea, de Hamed Dedovici, fostulu Bimbasia din Nevesinia. A sièsea de Smail-Beg Cenghici. A sièptea, de Hasan-Beg Sabliti'a. — Earu comandantu peste tòte aceste cete este Bechir-Beg Cenghici. Fortiele de lupta se numerã la 3000 de combatanti, cea mai mare parte bine inarmati si aprovisionati cu munitiuni. Organizatiunea lor este identica cu aceea a gardei nationale din Serbi'a si Muntenegru; avendu: comandanti, sub-comandanti, oficeri, sergentisi caprari.

„In lupt'a care s'a datu dilele acestea in Gaçko la Calinovici au participatu 500 de insurgenti si 700 soldati austriaci. Dupa o scurta combatere, soldatii fura risipiti de catra insurgenti si goniti pèna la Focca trei dile (neputèndu-se refugiã in Metohia), multi din soldati au cadutu morti, èr' restulu a gasitu scaparea in Focca. In acea lupta s'au distinsu: Begi Cenghici, Vasa Buha, Hamed Dedovici, Risto Bacoci, Alecsa Siutici, Iovan Siavici si Ioco Covaci, càci fia-care din ei i au gonitu cu hangiarulu in mâna si càte 2—3 capete au taiatu. Impregiurulu Drinei si alu intregulu Cadilâcu alu Focci, tòte intaririle si fortaretiile austriace le-a ocupatu Stoian Covacevici, a carui missiune este cã se desfasiore si se latièsca insurectiunea chiaru si prin presiune. Elu 'si-a indeplinitu cu succesu acèsta missiune, càci intregulu Cadilâcu de Focca se afla asta-di rescultat...“

Diverse.

(Teatru romanu in Brasiovu.) O societate de diletanti va representã pentru a duo'a òra Dumineca in 28 Februaru st. v. (12 Marte st. n.) in sal'a cea mare a Gimnasiului romanu de aici Operet'a CRAIU-NOU de Vasile Alecsandri; musica de Ciprianu Porumbescu. — Pretiurile: Fauteuil 1 fl.; locu numerisatu parterre 70 cr. pe galeria 1 fl.; entrèe partere 40 cr. Bilete se afla de vèndiare in diu'a de representatiune in edificiulu Gimnasiului dela 10—12 a. m. si dela 3—5 p. m. precum si sér'a dela 7—8 la cassa. Inceputulu la 8 òre sera. Venitululu curatu este destinatulu pentru scopuri filantropice nationale. —

Aranjatorii.

(Circulu Krembscr.) Representatiunea de Joi s'era avutu unu succesu extraordinariu. Circulu era indesuitu de publicu. Directorulu Krembscr a produsu pentru prim'a òra pies'a „Le jeu de la rose“ standu pe unu calu albu, cu d-siòr'a Ulbinsky, care calarea cu multa gratia pe unu calu frumosu murgu. Celu mai bravu intre ceilalti artisti a fost in sér'a acèst'a fara indoièla tenerulu Alfred Krembscr, care pentru prim'a òra a doveditu, cã este unu escelentu voltigioru pe calulu fara sica. Merita a mai fi amintitu aici si bravulu comicu François, care in joculu cu fluturele si cã maimutia a seceratu aplausele cele mai viui ale publicului. Mane Dumineca se voru dà duoe representatiuni. Prim'a productiune poporala si pentru militari cu pretiuri fòrte moderate se va incepe la 4 òre d. a. Sér'a la 8 òre mare representatiune de gala.

(Societatea „Carpatii“.) In capital'a Romaniei s'a infiintiatu o societate cu numele „Carpatii“. Tint'a Societatii este ajutoriulu reciprocu si schimbulu de idei intre membri, si in genere sprijinirea dupa puteri a ori carui scopu si a oricarei intreprinderi romanesci. Membrii activi potu fi toti Romanii din Austro-Ungari'a, stabiliti in permanentia sèu pentru unu timpu trecètoru in Romania. Membrii onorifici se numescu d'intre toti Romanii. Uramu acestei societati viètia lunga. Ar' fi bine dèca si la noi Romanii ardeleni s'ar' infiintia o Reuniune màcaru cum este „Reuniunea Carpatiloru ardelenã“ a Sasiloru.

(Incesta tari'a soldatulu rusu.) Din Varsiovi'a se scrie, cã intr'o societate la contele Uruski, generalulu Paniutin ar' fi disu: „Vomu nimici pe Nemti si pe Austriaci. Soldatulu rusu este primul in tóta Europ'a. Nu mananca tóta septaman'a si totu se bate bine. Soldatulu nemtiescu plange candu este flamandu.“ Noi, cari inca cunòscemu puçinu soldatulu rusu, credemu, cã are si alte calitati de càtu cea relevata de generalulu Paniutin. Din vorbele lui ar' resulta. ca o armata germana pèna ar' avè de mancare, n'ar' pute fi batuta de Russi. Reu iar' merge inse atunci Russiei. „Aleg.“

Indreptare. In Foiletonulu din Nr. 22 alu „Gaz. Trans.“ colòn'a 10-a rèndu 14 de susu in josu in locu de „Ticut'a cea de 2 ani“ este a se ceti „Linti'a baiat'a cea de 5 ani“ s. e. l.

Licitatiune.

Se face cunoscutu, cumcã in 17 si 18 Martiu a. c. st. n. se voru vinde prin licitatiune publica in casele din strada Grieriloru (Johannisneugasse)

Nr. 646 mai multe mobile si vestminte apartinãtorie la mass'a concursuale a lui Arthur Platsko cu aceea observare, cã obiectele se voru vinde pre langa imediata solvire a pretiului in bani gat'a aceluia care va oferi mai multu.

Brasiovu in 4 Martiu 1882.

2—3

Simeonu Damianu,
Curatorele massei concursuale.

Unu locu de pasiunatu

dupa mesuratòrea catastrala de 338 jughere, 1400⁰ □ de mare, mai susu si situatu pe siesu, prevediutu cu ap'a trebuintiòsa, se va da in arenda relicitando pe 6 ani Dumineca, in 19 Martiu st. v., sèu 7 Martiu st. n. la 1 òra dupa amèdiu in sal'a sfatului (la primaria) in Rotbavu (Rothbach.)

Concurentii potu se'si face ofert'a pe bas'a pretiului de antai'a strigare de 650 fl. v. a. pe anu, in scrisu si verbalu.

Presbiteriulu ev. de Conf. Augsburg.

1—2

in Rothbach.

Publicatiune de licitatiune.

Prin care se face cunoscutu cumcã bunulu din Cenade alu fundatiunei Siulutiane cumparatu pre calea licitatiunei publice dela contele Georg Csáky si Andor Komáromi, se va esarendã pre calea licitatiunei in 16 Martiu a. c. la 2 òre p. m. in cancelari'a subscrisului

1. Obiectu alu arende este bunulu de mai susu carele dupa fòia de posesiune consta din 325 jugere 1027⁰ □ locu aratoriu, 200 jugere reaturi si fènatia 210 jugere pasiune, impreuna cu dreptulu regalulu de crismaritu si tòte super edificatele tienãtorie de acestu bunu.

2. Timpulu de arenda se incepe in 1-a Aprile a. c. si durèza 6 ani.

Doritorii de a licità au de a depune inainte de inceperea licitarei 10% cá vadiu dupa sum'a de eschiamare de 3000 fl. v. a., si pre lenga aceea la dorint'a comisiunei licitatorii suntu datori a justificã si starea lor materiala.

Oferte in scrisu, prevediute cu vadiulu recerutu, numai asiè se voru lua in considerare, dèca celu puçinu cu-o dî inante de licitatiune voru fi substernute veneratulu consistoriu metropolitanu din Blasiu.

4. Informatiuni mai detaliate despre conditiunile de licitare se dau si pèna la terminulu de licitatiune in cancelari'a subscrisului.

Blasiu in 28 Februaru 1882.

Ludovicu Csató,
advocatu.

2—3

Cursulu la burs'a de Vien'a

din 10 Martiu st. n. 1882.

Rent'a de auru un-gara . . . 6% . . .	118.60	m'a de vinu eng.	96.50
dto . . . 4% . . .	87.45	Imprumutulu cu pre-miu ung.	116.75
dto de harthia 5% . . .	88.—	Losurile p. regularea Tisei si a Segedin	109.25
Imprumutulu cailoru ferate ungare . . .	131.50	Rent'a de harthia austriaca	75.—
Amortisarea datoriei cailoru ferate de ostu ung. (1-ma emisiune) . . .	88.75	Rent'a de arg. austr.	75.85
dto (II-a emisiune) . . .	108.50	Rent'a de auru austr.	93.90
dto (III-a emisiune) . . .	94.—	Losurile din 1860	128.40
Bonuri rurale ungare	98.30	Actiun. bancei aust.-ungare	819.—
dto cu cl. de sortare	96.30	„ bancei de creditu ungare	309.—
Bonuri rurale Banat-Timis	96.50	„ bancei de creditu austriace	310.—
dto cu cl. de sortare	95.50	Argentulu	—
Bonuri rurale Transilvane	96.25	Galbini imperatesci	5.65
Bonuri croato-slav.	98.—	Napoleond'ori	9.55
Desbagubire p. dij-		Marci 100 imp. germ.	58.80
		Londra	120.55

La numerulu acest'a alu fòiei nòstre se alatura catalogulu celu mare de sementie alu lui Franciscu Tauffer din Clusiu.

Editoru: Iacobu Muresianu.

Redactoru responsabilu: Dr. Aurel Muresianu.

Tipograf'a: Ioanu Gótt si fiin Henricu.